

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului din naștere Sărbătoarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan

Vă găsesc la veghe pentru venirea Mea cuvânt în carte, iar Eu, Domnul, intru în grădină și-Mi las auzit glasul, și se bucură Duhul Meu când văd așteptare ca să vin, când vă văd îngrijindu-vă să vin și să grăiesc, fiilor. O, se apropie ziua de serbare cu strângere la izvor, și vă strânge și pe voi grija pentru ziua aceea și pentru pregătirea ei, și ne sprijinim unii pe alții ca să ne gătim pentru această zi și pentru oaspeții care se vor strânge în jurul vostru pentru Mine, pentru coborârea Mea cu praznic de Rusalii, măi fiilor. O, avem și din cer, avem și de pe pământ de pregătit multe, și avem de lucrat pentru frumusețea sărbătorii și pentru bucuria și pacea și petrecerea cea cu oaspeți de peste tot veniți, de sus și de jos și, iarăși, din locul așteptării, fiilor, că vor fi chemați și ei pentru pomenirea lor cea de vară și vor sta cu noi la masă și vor lua mângâiere multă, și numai mângâieri avem de împărțit, măi fiilor, dar și învățătură cu putere în ea avem de pus pe masă, căci frumusețea inimii și a minții vine de la multa învățătură, și de la aceasta vine și împlinirea voii Mele în om și a cuvântului Meu peste cei ce Mă caută să le fiu lor Dumnezeu și să se facă și ei fii ai lui Dumnezeu prin voia Mea împlinită de ei, ca niște fii aplecați duhului vieții veșnice, căci vai celor ce-și pierd veșnicia, o, fiilor!

O, e zi de duminică, și avem de la sfinții părinți duminica a șasea după Sfintele Paști, când ei au așezat ca învățătură bisericească minunea vindecării orbului din naștere orb, lucrarea Mea cea peste fire, ca să Mă fac cunoscut Fiul lui Dumnezeu venit pe pământ și ca să poată crede aceasta cei puțini, care au crezut atunci dintre cei mulți. Aveam atunci să fac dovada cu multul a dumnezeirii Mele, a venirii Mele de la Tatăl pe pământ, și de aceea lucram lucruri mari foarte, căci cerbicea celor ce stăpâneau peste gloate în numele lui Dumnezeu era tare, și nu doreau aceștia înțelepciune să li se dea în dar ca să aibă ei, ci doreau să nu fie ei deranjați în nevrednicia lor înaintea lui Dumnezeu, pe Care nici vorbă să-L urmeze, ca după datină măcar, și nu mai zic cu duhul lor, cu credința lor, și era atunci ca și acum, necredință era, și-și lucrau toți mai-marii plata fărădelegilor lor, ca și acum, o, fiilor, iar Eu, Domnul, am lăsat prin Duhul cuvânt pentru cei ce se fac că au credință și pe Domnul în fapta lor și am spus pentru cel ce grăiește și nu face, am spus: *«Tu grăiești dreptățile Mele, dar învățătura Mea ai lepădat-o înapoia ta, căci gura ta a țesut răutatea asupra fratelui tău, iar dacă am tăcut ai gândit fărădelegea că voi fi asemenea ție, dar Eu te voi mustra și-ți voi pune în față tot ce faci rău, ca să înțeleagă cei ce fac tot așa și cei ce uită pe Dumnezeu, ca nu cumva să piară ei de pe cale»*.

Se arată în ziua aceasta în biserică minunea vindecării orbului din naștere orb, iar învățătura care se trage din această lucrare este mare, este adâncă și poate ea să-i dea omului credință în Fiul lui Dumnezeu și în dorul Lui după om, că umblu după om cu pasul și cu Duhul și cu plânsul și cu orice pot să fac pentru el ca să-l iau din nou la sânul Meu și să-l am de mângâiere și de odihnă a Mea în el, dar prea mult s-a depărtat omul, o, prea mult. Nu este om să nu creadă în Dumnezeu, o, nu este, dar este prea mare netemerea de Dumnezeu, prea mare ca s-o mai poată da omul de peste el.

L-am vindecat pe orb, l-am vindecat fără să-Mi ceară el aceasta, dar Mi-au cerut ucenicii să le spun pentru ce păcate s-a născut el orb, pentru ale lui sau ale părinților lui, iar Eu le-am spus că pentru arătarea în vremea aceea a lucrărilor Mele dumnezeiești, pentru aceea s-a născut orbul orb. M-am aplecat și am luat țărână și am muiat-o cu scuipat și am uns ochii orbului și l-am trimis la Siloam la scăldătoare ca să-și spele tina pusă de Mine pe ochii lui, iar dacă s-a spălat și-a spălat nevederea și s-a întors văzând, și a urmat apoi mirarea cea mare peste toți, până ce a fost

dus cel vindecat la farisei, iar ei s-au arătat că nu cred și că Eu sunt păcătos și că numai Dumnezeu a făcut minunea vindecării orbului, și ei au rămas sub judecată ca unii care zic că văd, dar ei erau orbi și necredincioși.

O, și Mă duc acum cu Duhul spre durerea Mea cea mare de la cei ce au crezut calea cuvântului Meu de azi și au stat cu Mine pe cale și s-au dus ei apoi de la Mine, s-au dus spre lume. O, dacă aceștia n-ar fi crezut n-ar avea păcat, dar fiindcă dau să zică acum că nu cred, păcatul lor rămâne, și îl vor simți din plin peste ei, și nu se va putea altfel să fie cu ei, dar și durerea Mea de la ei rămâne, rămâne și ea, și va fi ea a lor curând, curând, căci necredința este grea pentru cei ce se depărtează de brațul Meu cel părintesc, după ce merg ei o vreme pe cale cu Mine.

O, fiilor, adunați-vă acum în Duhul Meu și socotiți-vă bine pentru tot ce este de lucrat și de pregătit, că vine ziua de Rusalii și-i vom pune la masă pe cei ce vin la praznicul Duhului Sfânt, iar Eu voi fi izvor de cuvânt peste ei, peste toți cei adunați, că vor fi oaspeți mulțime, chiar dacă cei mulți sunt acoperiți pentru vederea cea trupească, și vom sta cu ei la masă, fiilor, oricât de mare este numărul lor, și iată de ce bucuria Mea este mare, că Mi se alătură bucuria lor, măi fiilor, și de fiecare dată Eu Mă port și vin cu cete de oaspeți din cer și împart și lor bucuria întâlnirii de aici, și pentru care ei au răbdat și au așteptat îndelung, fiilor.

O, binecuvântată să fie lucrarea de pregătire a sărbătorii! Puteri proaspete vă dau și pentru duh, și pentru trup, iar voi primiți-le din mâna Mea și folosiți-le, fiilor. Mai vine o duminică, iar cea de după ea va fi înveșmântată în sărbătoarea de aici și va primi aici pe cei din cer, iar cetatea cuvântului Meu va fi în sărbătoare de Duh Sfânt în ziua aceea.

Să ia aminte cerul și pământul că va fi sărbătoare aici și praznic de Rusalii, iar Eu, Domnul, voi fi Cel dintâi, Cel de la început, și voi fi Cel ce voi hrăni pe cei așezați la masă și le voi da mângâiere, dar și înțelepciune le voi da, numai să ia ei ceea ce le dă lor Dumnezeu, căci le dă lor ceea ce lumea nu are.

O, am în duminica aceasta un copil iubit al Meu cu ziua lui de prăznuire între sfinți, iar dragostea lui se așează și se face cuvânt lângă Mine, lângă Învățătorul său, al ucenicului Meu Ioan.

O, copil duios și blând și plin de iubirea Mea, Eu am fost toate în tine în vremea umbletului Meu pe pământ lucrând cu putere și grăind duios mulțimilor și vindecând ranele lor, după ce venise vremea Mea ca să Mă arăt Fiu al Tatălui, Dumnezeu din Dumnezeu. E sărbătoare pentru tine și-ți dau loc lângă Mine cu cuvântul în mijlocul cetății cuvântului Meu. Pace ție! Să luăm mângâiere unii de la alții, copil iubit. Amin.

— *O, erai pacea noastră, Învățătorule Doamne, în toate ale noastre clipe de cumpănă sau de liniște, dar în mine nu mai puteam purta pe nimeni în afară de Tine iubire a mea, iar gândul meu de zi și de noapte era odihna Ta în mine, Doamne. Din cer și de pe pământ nu luam nimic, decât pe Tine să Te am în mine, și m-am făcut numai iubire, foc de iubire și toate ale ei, și m-am păstrat așa de atunci și până azi, de pe pământ și până în cer, și din cer până pe pământ mereu, Doamne, că așa a fost voia Ta.*

O, pe cât de multă iubire pentru Tine mi-ai dat, atâta durere port pentru Tine, și mă doare cu Tine tot ce Te doare în Tine și mi-e dor ca și Ție de tot ce-Ți este Ție dor, și ești întreg în mine, Bunul meu Domn Iisus Hristos. O, Te-aș dezmiarda cu tot ce e mai frumos prin cuvinte, dar Tu ești tot ce poți fi și primi, Tu ești pacea toată și ești viața dintre cer și pământ a celor ce au viață din Tine, o, și câtă slavă pentru Tine sunt toate câte ai făcut ca să fie ele toate!

O, nu sunt cuvinte în care să fii cuprins, căci ființa Ta cuprinde toate, Doamne. Eu dau acum să înfloresc în ei iubirea celor ce au ales să fii Tu iubirea lor, o, dar câte au de învățat cei care au ales așa, și câte au de înțeles și de știut și de trăit apoi! Iubirea naște ascultarea, Doamne, și nu vine lucrul ascultării decât de la iubire. Să se întrebe cei ce nu ascultă de ce nu ascultă, și vor afla răspunsul și vor înțelege că n-au iubirea, care naște ascultarea.

O, cât de bine se vede omul care nu Te are în toate ale lui și în ascultarea lui, Doamne! O, cât de orb este cel ce nu vede și nu simte lipsa Ta din el, ca și fariseii care se împotriveau Ție și

creдинței în Tine după ce l-ai vindecat pe orb, Doamne! O, cei ce Te iubesc cu iubirea Ta în ei, aceia au dureri nevindecate de la cei ce n-au iubirea și nu Te iubesc, o, și nici nu învață ei să Te iubească, Doamne, și nimic nu se poate fără învățătură și fără fapta ei apoi prin lucrare. Nu este uitare mai mare în om ca și uitarea de Tine din preajma lui, din viața lui, iar când uită de Tine omul, este urât, este neascultător, este de temut. Umilința, și ea este uitată de lucrarea inimii omului care zice că Te urmează. O, îi este greu cu umilința, îi este greu celui ce nu s-a învățat cu ea ca facere a sa prin duhul umilinței, duhul cel lucrător de Dumnezeu în om, Doamne.

O, eu Te rog, făcă-se voia Ta în cei ce Te-au ales lor, și nu-i lăsa goi de rod dacă Te-au ales pentru ei. Rodul dovedește dacă omul și-a ales și ce și-a ales. Așadar, iubirea Ta să poată ea pentru om și în om, căci omul nu dă să poată, și dorul de Tine e slab de tot în cel ce nu poate, în cel ce nu se lasă pentru nașterea din nou.

O, mă închin și-mi mărturisesc pacea și bucuria că am stat lângă Tine în cuvânt în ziua aceasta, și-Ți cer cu aplecare, pune în cei ce Te aleg, pune Tu ce ai pus în mine, focul iubirii, Doamne, și înțelepțește-i ca să priceapă toți dorul de Tine, așteptarea Ta cea cu suspin în ea, ca să aștepte ei, Doamne, ființa Ta în ei. Amin.

— Dulce mlădiere este cuvântul tău, copil plin de duiosie și de frumosul ei și de curatul ei. O, cine poate înțelege iubirea ta, ființa ta, în care Eu Mă odihneam deplin? Iată, ar fi să fie altfel cel ce nu are în el decât pe Domnul, dacă Îl are numai pe El. Rămânem pe mai departe cu dorul și cu așteptarea, rămânem să așteptăm.

Aș vrea, poporul Meu, să pătrunzi tu cuvântul din cer în mijlocul tău, ca să trăiască apoi în tine împlinirea lui ca și în acest fiu iubit, Ioan. Trebuie să înveți taina dorului dacă vrei și tu să poți și să ai. Trebuie, chiar dacă demult ar fi trebuit aceasta, măi poporul Meu.

Împrospătez binecuvântarea Mea pentru gătirea praznicului de Rusalii și dau prin ea cuvânt să asculte tot și toate în cer și pe pământ pentru slujirea pregătirii, și apoi a zilei de serbare. Mănuțele să vă fie harnice, fiilor de la izvor, și peste tot puneți dulceața și odihna cea pentru Mine și pentru sfinți. Duhul, la fel de harnic să vă fie, iar mânuțele să împlinească. Sculați-vă în zori cu dor de lucru și culcați-vă seara cu dor de deșteptare pentru jertfa cea cu slujire, pentru sărbătoarea care vine și așteaptă să vină. O, aveți nevoie de cârmă în toate, nu uitați aceasta.

Iar acum, pace și bunăvoință între voi! De acum și până la ziua de serbare odihniți-vă numai în lucrarea dăruirii, iar aceasta iubire înseamnă, căci din iubire vine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-05-2017